

षड् देवताः । इदं सर्वमभवन्नयदिदं किं च ते देवाश्चर्षयश्चाब्रुवन्निमा वाव षड् देवता इदं सर्वमभूवन्नप तज्जानीत यथा वयमिहाप्यसामिति तेऽब्रुवंश्चेतयधमिति चितिमिहतेति वाव तदब्रुवंस्तदिह त यथा वयमिहाप्यसामिति तेषां चेतयमानानां देवा द्वितीयां चितिमपश्यन्नृषयश्चतुर्थीम् ॥ ७ ॥ तेऽब्रुवन् । उप वयमायामेति केनेति यदेषु लोकेषूपेति तथेति तद्यदूर्ध्वं पृथिव्या अर्वाचीनमत्तरिक्षात्तेन देवा उपायंस्तदेषा द्वितीया चितिरथ यदूर्ध्वमत्तरिक्षादर्वाचीनं दिवस्तेनऽर्षय उपायंस्तदेषा चतुर्थी चितिः ॥ ८ ॥ ते यदब्रुवन् । चेतयधमिति चितिमिहतेति वाव तदब्रुवन्न्यच्चेतयमाना अपश्यंस्तस्माच्चितयः ॥ ९ ॥ प्रजापतिः प्रथमां चितिमपश्यत् । प्रजापतिरेव तस्या अर्षेयं देवा द्वितीयां चितिमपश्यन् देवा एव तस्या अर्षेयमिन्द्राग्नी च विश्वकर्मा च तृतीयां चितिमपश्यंस्तऽएव तस्या अर्षेयमृषयश्चतुर्थीं चितिमपश्यन्नृषय एव तस्या अर्षेयं परमेष्ठी पञ्चमीं चितिमपश्यत्परमेष्ठेव तस्या अर्षेयं स यो हैतदेवं चितीनामर्षेयं वेदार्षेयवत्यो ह्यस्य बन्धुमत्यश्चितयो भवन्ति ॥ १० ॥ ब्राह्मणम् ॥ २ [२. ३.] ॥ द्वितीयोऽध्यायः [३७.] ॥

एतद्वै देवा अब्रुवन् । चेतयधमिति चितिमिहतेति वाव तदब्रुवंस्तेषां चेतयमानानां सवितैतानि सावित्राण्यपश्यद्यत्सवितापश्यत्तस्मात्सावित्राणि स एतामष्टागृहीतामाहुतिमनुहोताऽहुत्वेमामष्टधाविहितामषाढामपश्यत्पुरैव सृष्टाऽसतीम् ॥ १ ॥ ते यदब्रुवन् । चेतयधमिति चितिमिहतेति वाव तदब्रुवन्न्यच्चेतयमाना अपश्यंस्तस्माच्चितिराहुतिर्वै यज्ञो यदिष्टापश्यत्तस्मादिष्टका ॥ २ ॥ तां वाऽएताम् । एकाऽसतीमष्टागृहीतामष्टाभिर्गुभिर्गुहोति तस्मादियमेका सत्यष्टधाविहिता ॥ ३ ॥ तामूर्ध्वामुद्धृहन्नुहोति । इमाऽतदूर्ध्वाऽद्वैरुद्धृहति तस्मादियमूर्ध्वाद्वैः ॥ ४ ॥ ताऽसंततां जुहोति । एतद्वै देवा अबिभयुर्यद्वै न इह रक्षाऽसि नाष्टा नान्ववेयुरिति तऽएतऽसंततहोममपश्यन् रक्षासां नाष्टाणामनन्ववायनाय त-